

Kağıttan Hayatlar

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 05 Eylül 2022

Büyülü sesi yalnızlığın...
Üst rafta unutulmuş kitaplar gibi
Söküklerini diktiğim yorgun ruhumun
Bazen şirret sesi karaçalıların
Bazen sevecen nüktesi yalnızlığın
Kara çalanlar ne ki karanlığın yanında?
Karanlığı dahi bombardımana tutan yaşlı ve yorgun bir yıldızın
Yanında.

Bensiz bir özlem duyduğum bene
Ben olmanın nesi kötüyse şerh düştüm bir bir kötülükler.
Naylon terlikleri kâğıt toplayan çocuğun
Seyrettiğim o film hala dün gibi hatırimda:
Kâğıttan hayatlar...
Hani, hani çalınmış hayaller
Ufacık bedeni ile devasa bir arabayı güdenler
İçinde saklı kâğıtlar
Bir okul çocuğu ve defteri ve evinde güvende
Annesi kızarken çocuğuna:
Sakın yabancı ve kirli yüzlü çocuklarla konuşma.

Ne olmuş ki pasaklı ise?
Kim koruyacak onu Rabbinin dışında?
Anadan babadan uzak
Şu sefil dünyaya o ufacık bedenine kurmuşken tuzak.
Tuzu kuru insanların
İnkâr ettikleri kadar dinmeyen isyanlarının
Yanında kuru bir selam mı bahşedecek sanki kibirli insan?
Ya da atacak bol keseden
Sen fakirsin ben zengin.

Gönlümün hutbesi
Aşkın solgun güftesi
Yalnızlığın methiyesi
Sözcüklerse kucak açmışken duygularıma

Ve işte kalemle tanıştığım sus pus olduğum
Bir ömrün şimdi saklı iken içimde saklı cenneti
Mademki bana bahşeden Huda
Sesim duyulmasa da kimi zaman
Kimse varlığıma esefle d/okunan.

Haşmetli bir sevda masalı bu
Dün bir bu gün iki
Yarına çıkarız ya da çıkmayız
Elbet kader dünden tembihli
Kat çıktığım kadar hidayete
Kaybolduğum ne ki şu rüzgâra asılı ruhum ve dirayetime
Acı ölçerim bile artık ölçmüyor acıları
Ölümsüzlüğü giyinen kimse uzak dursun benden
Ben sadece sonsuzluğu O'nda sevdim
Bin bir pare top atışı
Hükmedene sevdalıyım ezelden.

Kardığım zemin
Kaydığım göğün
Kaybolduğum ömrün son zaferi
Ve evet, ben yalnızlıkla işgalim
Sözcükler benim çocuğum
Dünde kalan hayallerim ve öğrencilerim
Palazlanmış yer gök
Kimse paye veren iblise ve zalime
Mazlum olmayı seçtim ben
En çok da mazlumları sevdim.
Muğlak olan neyse havale ettim Rabbime
Ve o müteredit kimliğim
Ne var ki çok sevmişsem
Varsın pelesenk olsun insanların diline
Yüreğimden de tek düşmeyen ve dilimden
Ben en çok Rabbimi sevdim